

lyde de Dyrigheder, den satte selv over dem; men her er en Ting, som jeg maa opfaste et Spørgsmaal om ved denne Leilighed. Det er blevet sagt her i Salen, og det er ikke sagt blot her, jeg har ikke blot hørt det som et Udtryk af en enkelt Mand eller som et blot Rygte, men jeg har hørt det forstikke som noget aldeles Beviisligt, at efterat Tjenden havde veget Landet, altsaa da Dyrighederne vare indtraadte ganske i deres lovmæssige og retmæssige Forhold til Befolkningen, da have de udpantet Folk for hvad der leveres paa deres Begne til Tjenden efter Dyrighedens Opkrævning. Nu vil jeg spørge, dersom det er sandt, har da disse Folk ikke juridisk Krav paa den aldeles bestemteste og fuldstændigste Erstatning; det er jo ikke alene en Haardhed, en Ubarmhertighed og en Grumhed, som er udøvet, hvis det er sandt, at, naar fattige Folk ikke have kunnet lyde Dyrigheden, som man nu siger, at de i det Hele ikke skulde have lydt, naar Dyrigheden udfrey enten Penge eller Naturalier, eller hvad det var til Tjenden, at dersom man da er gaaet hen og har betalt for dem, eller ladet Andre betale for dem, og saa efter at en fredelig Tilstand igjen er vendt tilbage, da har udpantet dem, jeg siger, dette er nu ikke blot haardt og grumt, men det er aabenbart uretfærdigt, og man havde derved nødvendigt forårsaget dem en Udgift og et Tab, endnu langt større vistnok i mange Tilfælde,

end det var, som de skulde have udredet. Dersom ikke det høttarede Ministerium skulde vare istand til at svare paa dette Spørgsmaal, om dette virkelig er skeet, saa kan det jo naturligtvis heller ikke tænkes villigt til at svare paa det andet Spørgsmaal, om der ikke skal gives en fuldstændig Erstatning, men jeg formoder, at, da her ere jurdiske Embedsmænd fra Velle Amt tilstede i Salen, saa maae de jo kunne besvare det første af Spørgsmaalene, som jeg ogsaa anseer for det vigtigste, om der virkelig er gaaet saaledes frem, om der virkelig er udpantet under de fredelige Forhold for hvad Embedsmanden uden Ret, som Regjeringen siger, har udfrevet under Krigen.

Finantsministeren: Jeg vil blot tilslade mig at bemærke i Anledning af den arede sidste Talers Uttringer, at der har ikke paa Regjeringens Begne været udtalt, og jeg har heller ikke udtalt, at Ingen burde have adlydt Dyrigheden under Occupationen, og jeg har heller ikke sagt, at Dyrighederne have uden Ret udfrevet Requisitioner eller overhovedet mod Regjeringens Dnsse. (Grundtvig: Ja, saa maae de jo ogsaa have Ret til Erstatning). Det bliver for vidtløftigt for mig her at holde Foredrag over hvad Statsretten i den Henseende lærer, og der er desuden andre Medlemmer her i Salen, ligesom der ogsaa findes trykte Skrifter, som bedre kunne meddele Oplysning herom.